

[Morten Lange.]

I øvrigt er de andre veje til andre højere uddannelser foreløbig en overordentlig luftig affære. Vi har studentereksamen gennem gymnasier og studenterkursus; der kan tænkes et par andre løsninger, som allerede findes i den nuværende struktur, men ellers forekommer det mig lidt relativt løsagtigt, hvad der foreligger af andre muligheder. Men som sagt, mit argument gik bare på, at jeg ville gerne have hovedvejen banet så godt som muligt, og det håber jeg ikke vi bliver vitalt uenige om.

Undervisningsministeren (K.B. Andersen): Jeg skal også tage den højtærede formands ord til efterretning; jeg er kun ked af, at jeg ikke fik et lille vink tidligere, så ville jeg selvfølgelig også have talt meget kort før.

Det ærede medlem hr. Poul Hartling sagde, at dette argument med, at vi ikke havde fået et alternativ til regeringens forslag, hørte hjemme i skolegården. Men det er nu ikke rigtigt. Skal der være nogen som helst idé i denne måde at dele debatten op på, må meningen bl. a. være, at man drøfter — herunder kritiserer, som det ærede medlem selv var inde på — det oplæg, som regeringen kom med. Men det skete jo heller ikke. Hvis man heller ikke kan kritisere uden embedsmænd, begynder det efterhånden at blive besværligt at føre en debat i det høje ting overhovedet. Det er da jo også ved andre lejligheder gået ganske godt, så godt, at når embedsmændene kom til, kunne kritikken ikke holde. Selvfølgelig kan man ikke sidde og lave et nyt budget — og det ville man heller ikke kunne gøre, hvis vi sad i oppositionen, det er totalt umuligt — men det, vi efterlyser, er positiv kritik, ikke som det ærede medlem hr. Lembourn forsøgte det før, hvor han sagde: vi skal bruge penge til det og det, men dem finder vi et andet sted. Så må jeg have lov at spørge: hvor? Jeg ønsker bare en antydning. Det var det, jeg efterlyste.

Når det ærede medlem hr. Poul Hartling siger, at vi nok næste år har et andet ministerium — men nu skal man jo være forsigtig med at spå om fremtiden — vil jeg for en ordens skyld sige til det ærede medlem, at det kan jo være, at vi har det, men jeg vil nu alligevel advare det ærede medlem mod allerede nu at gå hjem og skrive de

planer, som den kommende undervisningsminister skal redegøre for, for udviklingen er så hastig, at arbejdet kunne vise sig at være spildt, og det skal man jo i hvert fald søge at undgå.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Helveg Petersen: ingen kan mistænke mig for ikke at ville fremme højskolerne. Men jeg vil stadig ytre betænkelighed ved det ærede medlems forslag, for forholdet er jo det — og det går jeg ud fra at det ærede medlem ved — at under uddannelsesfonden kan man få støtte til uddannelser, der har en varighed ned til et halvt år, og da altid hele uddannelsen kan regnes med, ville man kunne få støtte ned til 2 måneder. Når vi ved, at den nyeste juleleg i dette land er at sammenligne med, hvad andre har, og se, om man ikke er blevet lidt halvskidt behandlet, tror jeg, det vil være meget svært at få gennemført regler for studium på højskoler, som vi end ikke vil drømme om at diskutere at overføre til unge på samme alder og under uddannelse af samme varighed. Jeg advarer bare en lille smule imod det.

Formanden: Hermed vil jeg betragte debatten vedrørende undervisningsspørgsmålet som afsluttet. Vi går derefter over til den almindelige debat med besvarelser.

Statsministeren (J. O. Krag): Også jeg skal gøre det ganske kort. Det, der kalder mig op på talerstolen, er, at jeg finder det rigtigt på den bortrejste udenrigsministers vegne at give nogle svar på de bemærkninger, der blev gjort af de ærede medlemmer fra Færøerne.

Inden jeg gør det, vil jeg imidlertid gerne have lov at gøre en enkelt bemærkning om den såkaldt nye form for finanslovdebat. Jeg vil nemlig gerne understrege, at denne nye debatform ikke har haft premiere i år, vi er ikke nået så langt. Da vi — jeg tror, det var i udvalget for forretningsordenen — og senere på et formandsmøde under den højtærede formands ledelse drøftede, om vi i år skulle begynde den nye form for finanslovdebat, viste det sig, at der var et ønske bl. a. fra venstre og de konservative om, at vi udskød det. Derfor har debatten vist ikke rigtig fundet den form, den skal. Man affandt sig med, at vi som et forsøg, der kunne